

NİHÂVEND ŞARKI

Curcuna

ZEKİ MÜREN

Ben ağlar ken o el ler le gü lü yor du gü lü yor du
(- - - - - SAZ - - - - -) (- - - - - SAZ - - - - -) Ben ya nar ken aşk ya lan mış
aşk ya lan mış di yor du (- - - - - SAZ - - - - -) (- - - - - SAZ - - - - -)
Mec nûn gibi . . . sev di ği mi bi li yor du - - - bi li yor du
(- - - - - SAZ - - - - -) (- - - - - SAZ - - - - -) Se vdim dedim (-SAZ-) sev dim de dim (-SAZ-) sev dim de dim (-SAZ-) sev dim de dim
ni ye sev din . di ye sor . du . . (SON)
Aranağmesi....

Ben ağlarken o ellerle gülüyordu
Ben yanarken aşk yalanmış diyordu
Mecnûn gibi sevdiğimi biliyordu
Sevdim dedim, niye sevdin diye sordu

Geçen tatlı hâtıralar hayâl oldu
Aşkın ile güler yüzüm nasıl oldu
Deli gönül senin için yanıyordu
Sevdim dedim, niye sevdin diye sordu

(Güfte: Kendisi'nin)